De avonturen van Trui, het ruitjespaard

C. Sassen

bron
C. Sassen, *De avonturen van Trui, het ruitjespaard*. G.B. van Goor Zonen's uitgeversmaatschappij, Den Haag / Jakarta 1945

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/sass021avon01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

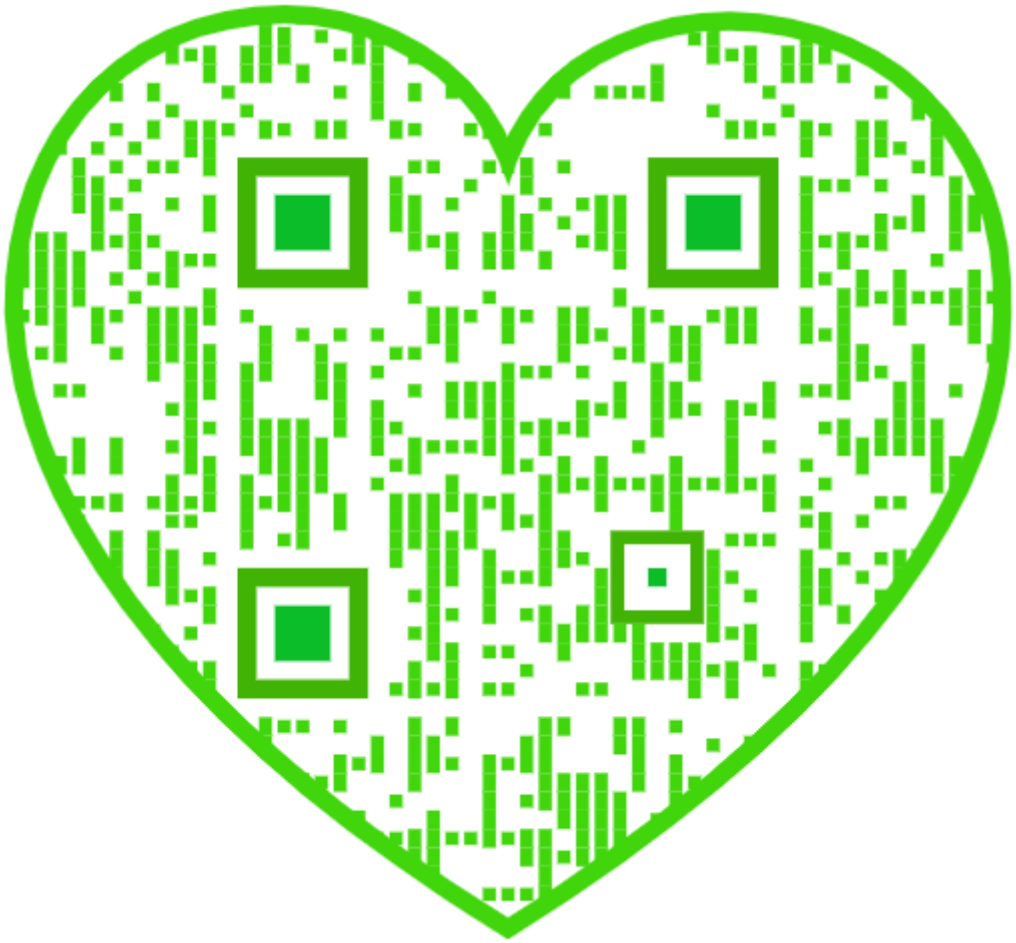

[De avonturen van Trui, het ruitjespaard]

Trui, het ruitjespaard, woonde bij Baby Janneman in de box. Maar ze had het er niets naar haar zin! Want Baby Janneman was een erg wild en onverschillig jongetje. Soms zwaaide hij Trui zó maar aan één poot in het rond, zodat ze er duizelig van werd!

En op een goede dag zei Trui: ‘Ik heb er genoeg van! Ik ga eens proberen of ik niet op eigen benen kan staan.’ Maar dat viel heus niet mee! Want haar benen waren eigenwijs en wilden alle vier een andere kant uit.

Voorzichtig krabbelde zij overeind, maar.... flop! zeiden haar voorpoten, en daar lag Trui op haar neus. En pas stond ze weer of.... flap! gingen haar achterpoten en boem!.... zat ze op har staart.

Maar eindelijk lukte het toch, en vóór Janneman wist wat er gebeurde, vloog Trui met een prachtige sprong de box uit en door het open raam naar buiten.

Met een plof kwam zij in de tuin terecht. Wat was het daar mooi! Wel duizend bloemen in allerlei kleuren stonden in het rond. Trui liep over het zachte gras om ze van dichtbij te bekijken. Zij knabbelde eens aan een bloemetje en hapte eens naar een vlindertje en kuierde echt op haar gemak wat rond.

Maar daar kwam de tuinman in de verte aan! Hij zag een vreemd dier, dat zijn bloemen opat. Boos zwaaide hij met zijn hark en riep: ‘ksjt, ksjt!’ tegen Trui. Toen brieste Trui verontwaardigd en galoppeerde op haar rode hoeven het hekje uit, de wereld in. Maar de tuinman bleef verbaasd staan en krabde eens achter zijn oor. Want nu bedacht hij pas, dat hij nog nooit eerder een dier met een blauwgeruit vel had gezien!

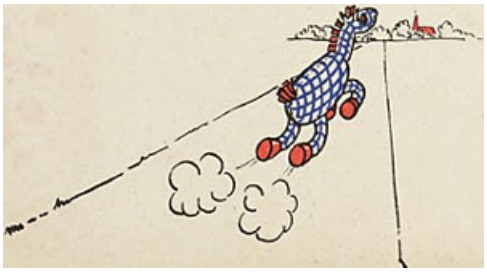

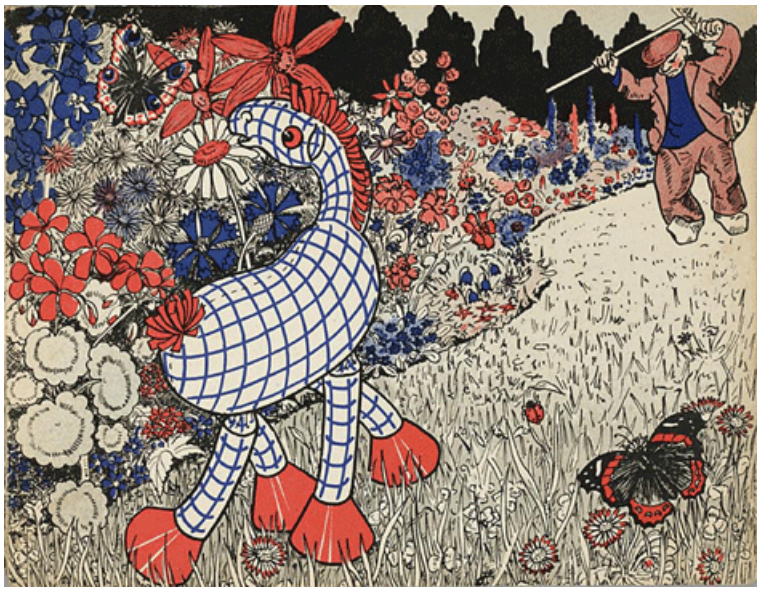

Op de weg was het stoffig en warm en Trui kreeg erge honger. Anders kreeg ze om deze tijd altijd een stukje van Jantje's koekje.

‘Zou ik terug gaan?’ dacht Trui. Maar daar zag ze in de wei een groot paard. Vlug sprong ze over de sloot en riep: ‘Hallo! kun je me ook zeggen waar ik iets te eten kan vinden?’

Het paard zette grote ogen op. ‘Wie ben jij?’ vroeg het verbaasd. ‘Ik ben een paard,’ zei Trui vol trots. Wat most het grote paard lachen om dat eigenwijze speelgoedbeest! Maar het zei toch heel vriendelijk, dat Trui net zoveel gras mocht eten als zij maar wilde. Maar Trui trok haar neus op. ‘Ik lust geen gras,’ zei ze, ‘ik lust alleen maar koekjes.’

‘Dan ben je een verwend beest,’ zei het paard verontwaardigd. Toen schaamde Trui zich en nam gauw een paar grote happen. 't Viel haar eigenlijk best mee en ze at haar buikje rond. Toen bedankte ze het aardige paard en vol moed ging ze verder op haar tocht.

Na een poosje kwam ze in het bos. Wat was het daar stil!

Klos, klos, gingen haar rode hoeven. Alle bosdiertjes kwamen hard aanlopen, want ze hadden nog nooit een ruitjespaard gezien. Ze gingen in een grote kring om haar heenzitten om haar te bekijken en Trui werd vreselijk verlegen. Eindelijk vroeg een dapper konijntje: ‘Wat kom je hier doen, ruitjespaard?’ ‘Ik ben op avontuur uit,’ zei Trui en stak haar neus in de wind.

‘Dan moet je de Prinses van Speelgoedland gaan bevrijden!’ riep een eekhoorntje. ‘Zij zit gevangen in Kabouterland. Een boze egel bewaakt haar en ze moet hem elke nacht verhaaltjes vertellen. Niemand durft haar te bevrijden!’ ‘Dat is iets voor mij!’ hinnikte Trui. ‘Wie gaat er met mij mee?’ Maar alle dieren hadden het opeens erg druk met hun kleintjes en met hun wintervoorraden en daarom ging Trui maar weer alleen op stap.

Het was heel ver naar Kabouterland. Pas laat in de nacht, toen de maan al scheen, kwam Trui er aan. Maar dat was juist goed, want 's nachts zijn alle kabouters wakker.

Trui stapte dadelijk naar den Koning toe en zei: ‘Koning, laat dadelijk de Prinses van Speelgoedland vrij!’

‘Ik kan er niets aan doen,’ zei de Koning verlegen. ‘De egel heeft haar gestolen van mijn buurman, den Koning van Speelgoedland. En de egel is een dier met allemaal stekels. Als je dicht bij hem komt rolt hij zich op, zodat hij aan alle kanten prikt. Wij durven hem de Prinses niet af te pakken!’

‘Maar ik wel, ik ben niet bang voor hem,’ hinnikte Trui. ‘Wijs mij de weg maar, dan haal ik de Prinses!’

Toen wees de Koning haar precies hoe zij gaan moest, en.... daar ging de dappere Trui, het avontuur tegemoet!

Het huisje van de egel lag midden in het bos op een heuveltje vol bosbessen. Het was erg slordig gebouwd van mos en dorre blaadjes en het zag er niets gezellig uit. Toen hij Trui hoorde aankomen, ging de egel gauw voor zijn deurtje staan.

‘Kom de Prinses maar halen als je durft!’ riep hij en lachte dat hij schudde. ‘Dat durf ik best!’ brieste Trui en in volle vaart kwam zij aangelopperen. Gauw rolde de egel zich op, zodat hij eruit zag als een grote bal met scherpe punten. Hij dacht: als dat malle geruite beest mij wil bijten, krijgt zij lekker haar bek vol stekels.

Maar Trui had een heel ander plannetje. Toen zij vlakbij gekomen was, keerde zij zich opeens om, stak haar kop tussen haar voorpoten en schopte zo hard zij kon achteruit met haar sterke hoeven. En hop! daar rolde de egel de heuvel af, al harder en harder.... tot hij heel in de verte als een klein stipje verdween.

Nu kon de Prinses naar buiten komen. Wat was zij blij! Ze zoende Trui op haar geruite neus en de kabouters kwamen van alle kanten aanlopen en riepen: ‘Hiep hiep hiep, hoera!’

Toen klom de Prinses op de rug van het dappere ruitjespaard, wuifde tegen de kabouters en daar reden ze heen.... naar Speelgoedland. De zon kwam juist op toe ze daar binnenreden.

Dat was een vreugde! Drie dagen lang was er een groot feest ter ere van de Prinses en Trui. Natuurlijk bleef Trui voortaan in Speelgoedland en ze heeft er nu een heerlijk leventje. Ze heeft een prachtige stal en iedere ochtend worden haar rode hoeven keurig gepoetst, want dan gaat ze een ritje maken met de Prinses. En het bevalt haar veel beter dan bij Janneman in de box. Hebben jullie soms ook een ruitjespaard? Wees er dan maar altijd heel lief voor, anders loopt het ook nog weg naar Speelgoedland!